

Československý týdeník - Evropské vydání Tschechoslowakische Wochenzeitung - Europäische Ausgabe

EVROPSKÉ LISTY: Vychází každé pondělí • Vydává a tiskne: Universum
Sokol Publication, Inc. • Vedoucí redaktor: Josef Martínek
Evropský redaktor: Václav Hora • Adresa redakce:
FK, D 6 Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254

EVROPSKÉ LISTY: Erscheint jeden Montag • Herausgeber: Universum
Sokol Publ. Inc. • Chefredakteur: Josef Martínek • Redakteur für
Europa: Václav Hora • Anschrift der Redaktion:
FK, D-6, Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254



GEGRÜNDET 1874 (New Yorkské Listy) • MONTAG den 14. JUNI 1970 • EL, D-6 FRANKFURT/M 70 POSTFACH 70 0103 • Nr. 24.

Kdo po Titovi?

Jugoslávský prezident Tito slavil své 84. narozeniny. Je to vysoký věk, třebaže Tito je stále ještě schopou činností, značnou politickou činností, působit aktivně jak ve funkci nejvyššího stranického představitele, tak i jako hlava státu, jezdit na časté a někdy jistě namáhavé zahraniční zájezdy, dávat nové podněty na domácí i mezinárodní scéně a podobně. Zkrátka a dobře, Tito má i ve svém 85. roce ústřední místo v politickém životě, ale každé jeho narozeniny nevyhnutelně aktualizují otázku, jak se bude vyvíjet Jugoslávie po jeho odchodu, do kterého může chybět ještě řada let, ale jistě už ne celá desetiletí. V Jugoslávii se připomínaly Titovy narozeniny ve velkém rozsahu, ale otáz-

ka takzvané potitovské budoucnosti se veřejně nekladla. Jugoslávský prezident — který je u moci nepřetržitě od konce druhé světové války a stal se stařešinou mezi světovými státníky, tuto otázku nerad slyší proto, že se v ní ozývají jisté pochybnosti o pevnosti politiky a struktur, které vytvořil. Pozorovatelé pochopitelně nezapomínají, že národnostní složení Jugoslávie je velmi složitá a že například sám Tito považoval na sklonku roku 1971 tehdejší situaci v Charvátsku za kritickou. Skutečnost, že zákroky proti takzvaným charvátským nacionalistům a o rok později proti domnělým ultraliberálům v Srbsku, nezbýly program budování dělnické samosprávy a nepodřily dosavadní nezávislou, respektive neangažovanou zahraničně-politickou orientaci země, dovolu- je usoudit, že v Jugoslávii teď existují konstanty, které se mohou udržet i po Titově odchodu, pokud budou ohrožovány zvenčí. Proti takovému ohrožení se Tito va země snaží vybudovat zábrany, třeba svým systémem všenárodní obrany anebo, nejnověji a na ideologické frontě, svým bojem proti dvojznačným či nepřijatelným definicím v připravovaném návrhu chystané konference evropských komunistických stran. Tito sám, o kterém bělehradská "Borba" v článku k jeho letošním narozeninám napsala, že se dokázal vždycky povznést nad klíše a předsudky, jimiž se potřísnilo mezinárodní dělnické hnutí, je klíčovou osobností především proto, že představuje soudržnost nezávislé, neangažované a samosprávné Jugoslávie. Otázka jugoslávské budoucnosti je do značné míry otázkou zachování této soudržnosti, již by mohl uškodit třeba mocenský zápas v potitovském vedení a kterou by nepochybně otřásl otevřený propuknutí národnostních řevnivostí v potitovské éře. Je nasnadě, že by pak zábrany, vybudované proti ohrožení zvenčí, mohly ztratit svou účinnost. Pesimistické hypotetické předpovědi nejsou však namístě, neboť nic nesjednocuje Jugoslávce více

JE ČLOVĚK DOBRÝ?

Ferdinand Peroutka

Rok voleb v Americe . . . Jsou nyní dva nejmocnější budovatelé budoucnosti, Amerika a Rusko, oba svým vlastním způsobem. Demokracie se zakládá na ideách, jež první vyjádřil Jean Jacques Rousseau. Také omyly o demokracii pocházejí od něho. Až svévolé monarchie, šlechty a církve pominou — jak věřil Rousseau, vlády se ujme Volonté generale, vůle obecná, vůle všech lidí, souhlas všech se všemi. Ještě nikdo nespasil tuto vidinu. Demokracie byly nastoleny, ale lidé nesouhlasí jeden s druhým, jedině myšlenky a skupiny bojují o místo na slunci. Poněvadž tomu tak bylo od samého začátku, kdy dějiny začaly být zaznamenávány, musíme to pokládat za pravý lidský stav. Jen ná-

silí může potlačit věčnou rozličnost. Demokracie rozličnost do sebe přijala a dala jí jméno pluralismu. Ani v amerických volbách se tedy neobjeví Volonté generale, nýbrž neskrývaný pluralismus. Mezi jiným liberalismus a konservatismus zde spolu zápasí. V Americe je liberalismus nejpevněji zakořeněn, historie a různorodé složení obyvatelstva zde nevedly k tomu, aby stát si navykl přikazovat a zakazovat. Americký liberalismus má velké dílo za sebou. Ve dvou světových válkách zachránil evropské demokracie. Energie svobodné americké vědy přinesla výsledky, jež ulehčuje život ve světě. Avšak ve volbách americký liberalismus se potká s domácí opozicí. Velké počty vo-

liů předloží k rozhodnutí otázku, zda liberalismus nezachází příliš daleko se svou "láskou všelidskou", se svou shovívavostí a se svou nechtí k tomu, aby cílevědomý stát zasahoval do vývoje. Obecně se uznává, že doba je moderní, ale neuznává se obecně, že je třeba řídit se do neurčita. Jen tehdy rozumíme historii, jestliže si uvědomujeme, že žádný politický směr neobsáhne všechnu pravdu, a že lidské záležitosti se vyvíjejí soutěží dvou nebo i více směrů. Nepřátelé tohoto poznatku řeknou, že to by byl vývoj od šarky do šarky. Ale druhá možnost je: zůstat v jedné šarky. Přes všechny své slavné výkony liberalismus nemá pod (Pokrač. na str. 3)

JAK ROZUMÍ VÝCHOD DOHODĚ V HELSINKÁCH

Ve Francii je v těchto dnech předmětem zájmu větší aspekt vztahů mezi Východem a Západem. Rozšířený pařížský deník France-Soir přinesl na titulní stránce reportáž o potížích, s nimiž se setkávají francouzští občané — kteří chtějí uzavřít sňatek s občany rumunskými. Konkrétně uvedl deník případy dvou francouzů, jejichž rumunští snoubenci nedostali od rumunských úřadů povolení k sňatku. Těchto šest francouzských občanů poslalo dopis rumunskému velvyslanci v Paříži s žádostí o to, aby Rumunsko plnilo helsinskou dohodu. Kopie tohoto dopisu, zaslané francouzskému prezidentovi a ministru zahraničí, jakož i Spojeným národům, byly dány k dispozici tisku. Podle France-Soir se má o případu zmínit francouzský ministr zahraničí Sauvagnargues tento měsíc za své oficiální návštěvy v Bukurešti. Podle vyjádření jednoho z postižených, francouzského tiskaře Christiana Besnarda, jde o záležitost čistě nepolitickou. "Nemáme žádné politické záměry," řekl novinářům. "Naši jedinou tužbou je žít legálně a pokojně s životními partnery, které jsme si zvolili."

Před důležitými volbami v Itálii

Velký vzruch v italské předvolební kampani působí otevřený zásah Vatikánu a katolických kruhů, jehož cílem je připomenout italským voličům, že komunismus je v principu neslučitelný s katolicismem; tím se mají katolíci odradit od volby marxistických, respektive komunistických kandidátů. Vlastně by to nemělo ani tak příliš vzrušovat — protože obvykle totiž — byť obráceně — hlásají také teoretikové komunismu, pokud nepovažují za taktičtější a výhodnější o tom mlčet. Jenže v Itálii, kde alespoň nominálně se drtí většina občanů hlásí ke katolické církvi, kde církev má také v národní společnosti a

v celém historickém pozadí velmi významné místo, je zásah Vatikánu nesporně důležitý; a tak jej také přijímají všechny politické strany. V této věci se nejprve vyslovila konference italských biskupů a také papež Pavel VI., který své připomínky opakoval ve vatikánské konsistoři při jmenování nových kardinálů. Katolická církev v podstatě říká, že marxismus a katolicismus jsou jak v teorii, tak v praxi diametrálně odlišné a neslučitelné, a že v Itálii neexistují nějaké "zvláštní poměry", které by údajně dovolovaly výjimky nebo dokonce opak. Katolíci jednoduše nemají ve volbách podporovat marxistické kandidáty. V praxi se jistě kolem tohoto zásadního stanoviska vynořuje mnoho otázek. Právě v katolické Itálii dnes existuje nejsilnější komunistická strana Západu, a významní jsou i značně levicoví marxističtí socialisté. Na nynějších kandidátkách komunistické strany do všeobecných voleb 20. a 21. června jsou uvedena i jména šesti předních katolických osobností. Konkrétním podnětem k veřejnému zásahu katolické

církve do volebního boje bylo právě oněch šest jmen katolických osobností, které se daly komunisty získat. Na druhé straně je ovšem pravděpodobné, že Vatikán by byl do volebního zápasu zasáhl, i kdyby nebylo těchto šesti katolických osobností. (Pokrač. na str. 2.)

KOMUNISTÉ A PAPEŽ

V Itálii reagovali komunisté rozmrzele na papežovo varování před podporou komunistické strany v červnových parlamentních volbách. Papež Pavel VI. řekl na konferenci italských biskupů, že katolíci mají plnit svou volební povinnost i v tom smyslu, že vyznají víru v nepopíratelné hodnoty a zásady. Ústřední orgán KS Itálie L'Unita obvinil nedávno papeže a katolickou hierarchii, že se snaží rozdělit stát v době vážné politické a hospodářské krize. Vatikánský deník Osservatore Romano O nehdý konstatoval, že základní svobody a náboženské svobody jsou oklešťovány všude tam, kde se dostali k moci marxisté, a obhajoval tím kritické stanovisko italských biskupů.

než vědomí, že by Sovětský svaz mohl využít či zneužít jejich vnitřních sporů, třeba i k otevřenému intervenci. Zmíněný list získal dojem, že se národnostní situace pod vlivem tohoto vědomí v posledních letech zlepšila, neboť v zemi všeobecně vzrostl pocit nezbytnosti národnostní vzájemnosti, pocit nenahraditelnosti zájmového společenství všech četných národů a národních skupin Jugoslávie.

O ČESKOSLOVENSKU

Větší závislost

V příštích pěti letech bude Československo ještě daleko víc než kdykoli předtím svázáno obchodní výměnou a jinými ekonomickými vazbami s východní Evropou. Především samozřejmě se Sovětským svazem. V probíhající pětiletce se tento styk zvýší průměrně o padesát procent, nejvíce právě v sovětském případě — o 63 procent; přičemž jde v československém dovozu hlavně o dodávky surovin — ropy, zemního plynu a železné rudy. Zvýší se také československé investice ve společně budovaných závodech a zařízeních. Objem výměny zboží s ostatními státy moskevského bloku stoupne v příštích pěti letech o 50 — 56 procent. Mimo tento blok stojí Jugoslávie: tady je růst o něco menší, i když zřetelný především československou účastí na stavbě jaderného ropovodu. Pokud jde o obchod, do Jugoslávie se má v této pětiletce vyvézt na sedmdesát tisíc osobních vozů značky Škoda.

Přes údolí Oslavy

ve Velkém Meziříčí se bude dálniční most v délce 427 metrů. Tato stavba je nejtěžším úsekem budování dálnice z Prahy do Brna. Dělání montují ocelovou konstrukci ve výšce osmdesáti metrů.

Událost

K velké senzací došlo, když oheďy — po šestnácti letech — poklesla hladina Orlické přehrady. A tak pamětníci mohli pod Podolským mostem opět uvidět základy jednoho z hostinců, u Vranova na Písecku se objevily základy starého mlýna a zbytky konstrukce vodního kola. V některých místech se dokonce hladina řeky vrátila do starého koryta.

Dracet tun

živých hlemýždů vypravily již letos podruhé ze Severočeských drubežských závodů v Příšovicích na Liberecku do západní Evropy. Rozvoj této pestilské činnosti ve volné přírodě je omezen, neboť nesmí být narušena přirozená rovnováha přírody. Západní zákazník požaduje hlemýžď jen v dohodnuté váze a sláři. Při tomto "hlemýždím" exportu je produkován 1 dolar za necelých 8 Kčs, což je považováno za vývozní úřady za nesmírně výhodný kurs.

První vzorek

elektronického dorozumívacího zařízení dali do provozu na ženském oddělení frýdlandské nemocnice. Je to výrobek Tesly, zkonstruovaný pouze z československých součástek a materiálů, umožňující informovat ošetřující personál o situaci v lůžkové části oddělení.

Levné Škody

Do Velké Británie se loni dovezlo devět tisíc vozů Škoda, Československo — aby nějak aspoň zčásti vyrovnalo bilanci — zakoupilo teď od britské firmy Leyland několik set vozů Austin-Allegro 1500, z nichž tři sta mají být dodány letos v létě. Škodovky se v Anglii prodávají proto, že jsou ve své kubatuře nabízeny celkem levně. Srovnání: Škodovka stojí 1100 liber, nejmenší britský vůz 1500 liber; zmíněný Austin 1600, v lepším provedení až 2000 liber. Československá cena Austina Allegro nebyla ještě zveřejněna.

Československo

pomůže při přesném zmapování Nepálského království. Na podzim odjedou do Nepálu dvě skupiny čs. odborníků, které na nepálském území stanovy sedm astronomických bodů, z nichž se budou určovat přesné astronomické plochy a azimuty. Tyto body vytvoří páteř základní trigonometrické sítě, o níž se bude opírat veškeré katastrální a topografické mapování Nepálu. Umožní jeho zařazení do světové geografické soustavy a naprosto spolehlivou orientaci map Nepálu.

Lodě a valuty

Pod čs. vlajkou se plaví po světových mořích asi deset lodí s celkovou tonáží 220.000 tun. Novinkou má být plánovaná koupě sovětské tankové lodě o nosnosti 150.000 tun, a pravděpodobně dalších čtyř až pěti podobných plavidel pro dopravu ropy z rozvojových zemí; což je reakce na fakt, že Sovětský svaz už nepokrývá celou československou naftovou spotřebu. Tankové lodě mají být objednány u západních firem (ze Skotska pochází dnes největší československá loď Vítkovlec), ale předpokládá se konkurenční postoj polských loděnic, hlavního dodavatele československé námořní flotily. Čs. lodě dopravují zboží také pro západní přepravce a vydělávají tak i tvrdé valuty.

Před důležitými volbami v Itálii

(Dokončení ze str. 1.)

Nebot' zatímco orgán komunistické strany "Unita" i mluvčí socialistické strany kritisovaly církevní stanovisko jako "neoprávněné vměšování", vatikánský deník "Osservatore Romano" už dvakrát v posledních dnech opakoval heslo, že Církev má na základě dekretu druhého vatikánského koncilu nejen právo, ale i povinnost vyslovovat svůj úsudek o problematice společenského pořádku.

Stanovisko katolické církve se obrátí i v postoji vedoucích kruhů křesťanskodemokratické strany k otázce ko-

Nejmenším městem Evropy

je Rabštejn nad Střelou v okrese Plzeň-sever; má 23 stálých obyvatel. První písemné zprávy pocházejí z roku 1269, kdy zdejší gotický hrad patřil Jindřichu z Rabštejna. O půl století později se stal majetkem mocného rodu Pluhů, jehož příslušník Oldřich byl podkomořím krále Jana z Lucemburka. Z celé řady pamětihodností stojí za pozornost loretánská kaple, klášter servitů, barokní zámek a kamenný most z roku 1748. Kromě starých rodů a památek proslavila městečko známá břidlice, jež se zde těžila již ve 14. století. Používalo se jí k výrobě školních tabulek, do zdíva, ale především jako střešní krytiny. Rabštejnskou břidlici najdeme na chrámu sv. Víta a Prašné bráně v Praze, na hradu Karlštejně i budapeštském chrámu na Rybářských baštách.

"Profesor" Miloš Nedbal,

člen činohry Národního divadla v Praze se dožil 70 let. Svoji hereckou kariéru začal 1926 v Osvobozeném divadle, tehdy umístěném ještě v dřevěné budě Na Slupi, pak spoluvytvářel éru V + W. Přes Ostravu, kde pracoval s Janem Škodou a Brno se dostal zpět do Prahy na Vinohrady. Odtud za války odešel do holešovické Uranie. Po osvobození byl pak angažován do ND, kde s výjimkou pěti let, kdy působil v Divadle Za branou, hraje dodnes. Jeho nádherně znělý hlas, jakož i mimická kultura a pedagogická činnost jej zařadily mezi "nezapomenutelné."

ZAJÍMÁTE SE O DENÍ V ČESKOSLOVENSKU? ZAJÍMÁ VÁS, CO SE DĚJE VE SVĚTĚ?

Čtete anglické, německé, francouzské nebo jiné cizojazyčné časopisy. Zjistíte, že doba, kdy věnovaly hodně místa Československu, pomalu, ale jistě mizí. Je to škoda. Ta malá země v srdci Evropy nejenže byla, ale stále je bohatým místem světa a jeho svědomí. Podrobné informace o událostech v Československu z hlediska rámce mezinárodního dění, informace leckdy unikátní, které v žádném jiném tisku nenajdete, přináší pravidelně náš týdeník. Není-li vám osud bývalé vlasti lhostejný, stanete se čtenářem Amerických Listů.

aliční spolupráce s komunisty v budoucí italské vládě. "Democrazia cristiana" je ochotna vytvořit novou vládu — bude-li koalice zapotřebí, což se obecně očekává — se socialisty a snad i jinými umírněnými levicovými proudy. Historický kompromis, tedy přímou vládní spolupráci s komunisty odmítá.

Je ovšem otázka, do jaké míry je to ve volbě partnerů realistický postoj: italskou vládní krizi už od konce loňského roku vyvolávali právě socialisté, kteří jako vládní partneři podráždili křesťanským demokratům nohy, protože komunisty do vlády dostat chtěli. Zatím není také náznak, že by svou politiku byli ochotni změnit. Vůdce socialistů de Martino řekl, že cílem socialistů je koaliční vláda všech stran, tedy včetně komunistů, ovšem bez fašistů. Bude-li toto řešení neuskutečnitelné, je ochoten přijmout spolupráci s křesťanskými demokraty, ale za podmínky, že komunisté budou takovou vládu v parlamentě podporovat. Jako poslední možnost vidí de Martino dokonce koalici socialistů s komunisty. Smyslem politické taktiky socialistů je "zlomit nadvládu křesťanských demokratů", a přitom se komunisté de Martinovi z žádné kombinace sil neztrácejí.

To jsou zatím jistě všechno jen spekulace, rozhodující budou volební výsledky, na nichž se ukáže, jak silné jsou jednotlivé proudy, a tím také nepřímo jaký vliv měl zásah vatikánských kruhů do předvolební kampaně. Není ostatně vyloučeno, že volby jen potvrdí dosavadní politický pat, v němž nikdo nebude schopen vlády je podle vlastních představ.

Jako když tiskne . . .

Už jsme psali o tom, že bělehradská Politika uzavřela svoji pražskou kancelář na protest proti tomu, že čs. úřady všelijak znemožňovaly jejímu redaktorovi Bogdanovičovi vykonávat jeho novinářské povolání. Nyní čteme v pražském odborářském deníku Práce naruby obrácené vysvětlení. Pod titulem "Narušitel dobrých vztahů" se tu liší "očerňující" činnost jugoslávského novináře Bogdanoviče, který prý dezinformoval, ironizoval — provokoval, nedal na "pohovory na různých úrovních", až prý to došlo tak daleko, že "přetekla číše jugoslávským soudruhům" — nepřímým odkazem tu byl soublesně citován i "soudruh Tito" — a redakce bělehradské Politiky prý svého dopisovatele z Prahy odvolala. "Rozumný krok", napsala Práce.

Evropské zastoupení EL (pro redakční věci): EL-Evropské listy, Postfach 70 0103, D-6000 Frankfurt/M. 70.

Evropská administrace a expedice: Galerie Krause, Tumbelenstr. 37, CH-8330 Pfäffikon ZH.

Způsoby placení:

V NĚMECKU:

• bankovním převodem na adresu EL, Evropské listy Postfach 70 0103, Název banky: Commerzbank, D-6000 Gießen, 85, Frankfurt/M. 90. Číslo konta: 64 00 220 — Směrovací číslo banky: 500 400

• zelenou složenkou (Zahikarte), kterou si můžete ve Frankfurtu vyžádat nebo obdržít čistou na každém pošt. úřadě v NSR. — Název konta: EL-Evropské listy — Postcheckamt Frankfurt/M. — Číslo pošt. šekového konta: 3281 90-608

• V Německu (ale také z ciziny do Německa) můžete platit červenou (nebo žlutou) poštovní poukázku na adresu EL, Postfach 70 0103, D-6000 Frankfurt/M. 70. V tomto případě připsat na složenkou výše uvedeně postcheckkonto, tedy: 3281 90-608, Postcheckamt Frankfurt/M. Prosíme čtenáře v cizině, kteří platí do NSR, aby dávali tomuto poslednímu způsobu přednost, neboť nám ušetří vysoké bankovní poplatky.

VE ŠVÝCARSKU:

• Převodem z banky na Schweizerischer Bankverein, Fil Obestass, 8033 Zurich s poznámkou "Z. G. Americké listy P5622 "890".

Roční předplatné na 52 čísel (od r. 1976): v Německu DM 46, —, pololetně DM 23, — čtvrtletně DM 11,50. Ve Švýcarsku Sfr. 50,00, pololetně Sfr. 25,00, čtvrtletně Sfr. 13,00. V jiných zemích v příslušném přepočtu. —

Nezapomeňte hlásit každou změnu adresy. — Ukázková čísla zdarma.

Americké listy/Evropské listy EL. Vydává a tiskne Universum Sokol Publication, Inc., 283 Oak St., Perth Amboy, N. J. 08861, U.S.A. Tel.: (201) 826-1998. Vedoucí redaktor: J. Martinek. • Redakce v Evropě: Evropské listy EL, D-6 Frankfurt/M. Postfach 70 0103, Bundesrepublik Deutschland. — Redaktor: Václav Hora. • Vychází každý týden s výjimkou dovolené. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá tisková práva vyhrazena.

Zde odstihněte a zašlete na adresu
EVROPSKÉ LISTY,

Galerie Krause, Tumbelenstr. 37, CH-8330 Pfäffikon ZH. Přihlašte se za odběratele EL a předplatné zaplatím celoročně, pololetně, čtvrtletně. (Nehodící se škrtněte). Roční předpl. Sfr. 50,00, pololetní Sfr. 25,00, čtvrtl. Sfr. 13,00 nebo přepočtené v jiné měně. Platit lze pošt. složenkou nebo šekem.

Jméno
Adresa
Podpis

JE ČLOVĚK DOBRÝ?

(Dokončení z 1 strany)

sebou pevnou, řekněme theoretickou základnu. Abychom k praočci se vrátili: Jean Jacques Rousseau věřil nejen ve Volonté generale, nýbrž také v generální dobrotu, která se rozlije po světě, jakmile s člověka spadnou ekovy. Potom nikoho ani ne- napadne zneužit svobody — neboť ušlechtilost, není-li jí bráněno, roste na mezích. To je velký rozmach filosofův. Ale může všechno počínání na tom být založeno? Byla první a druhá světová válka, města rozbořena a vesnice vypáleny, byly plynové pece a miliony a miliony lidí byly zabity lidmi. Vskutku — je člověk dobrý?

Svět je velká hlasovací urna, a volby ve všech zemích budou odpovídat na tuto otázku, buď podle zkušenosti nebo podle nějaké abstraktní teorie. Není pro nikoho tajemstvím, že násilí se rozmohlo nad míru dotud známou, a lidé, dejme tomu, bojí se vycházet na ulici po západu slunce. Cítí jaksí, že to omezuje jejich osobní svobodu, a chystají se hlasovat pro to, aby proti násilí bylo více pednknuto. Na to ti liberálové, kteří nejsou nic jiného než liberálové, odpovídají, že takový požadavek nevychází z rozumu, nýbrž z "traumatické nervosy". A dávají najevo, že voliči nemají vyjadřovat skutečný stav své mysli, nýbrž něco vznešenějšího. Mají-li strach, je to čistě jejich záležitost. Na tom je zajímavé, jak tu liberalismus sklouzá do svého opaku. Je-li prostý rozum dotázán, beze vší pochyby vydá úsudek, že je velmi neliberální přikazovat člověku, aby nevyjadřoval některé své přirozené city, třeba strach. Že je také neliberální ho za to aspoň pomlouvat. Viz

"traumatická nervosa". Zřejmě liberalismus není chráněn před sektářstvím. A nechce se nám zapomenout, že slova "liberalismus" už bylo užíváno s nejbujnější nepřesností. V letech třicátých byla mezi západními intelektuály sekta stalinistů. Ani nejpodvodnější a nejkrvavější sovětská justice té doby je neodstrašovala. Ale nepřestávali se nazývat liberály nebo velmi ochotně snášeli, jestliže jinými tak byli nazýváni.

Základní heslo liberalismu "Člověk je dobrý" třeba zkoumat s očima nezavřenými a ušima nezacpanými. Mezi různými uzavřenými myslmi se vyskytuje také mysl liberálně uzavřená. Očekávat od lidí jen dobré je povznášející inspirace. Ale být připraven na to, že člověk někdy nebude dobrý, je nevyhnutelná politika. Je riskantní předpokládat, že to, co snad jednou bude, už je.

Obrátme se k speciálnějším americkým problémům. V politických myslích v Americe se udržuje vzpomínka na Rooseveltovu koalici. Byla to slavná koalice z doby — kdy svobodný svět byl zachvácen černější hospodářskou krizí, než s jakou se kdy dříve potkaly společenské třídy i individuální osudy. V Americe existují jen dvě politické strany, Demokratická a Republikánská. Konservatismus, který zastupoval 1) Republikánskou stranu, 2) sobectví a za 3) určitou hospodářskou teorii, nechtěl tehdy rozumět, že přišla chvíle nutnosti. Byl ve volbách smeten koalici, složenou z presidenta Roosevelta, z Demokratické strany a odborových organizací, z chudých a barevných vrstev a ze

všech, kdo se dostali pod kola krise. Mimo to z těch intelektuálů, kteří už dlouho mysleli na to, že hospodářství by mělo být plánováno. Tato koalice odvážnými opatřeními zachránila stát před revolucí bídy, utrpení a asi i krutosti. Bez rozpaků intervenovala ve věcech hospodářských — počin to dlouho nepřijatelný pro theoretiky Republikánské strany. Ve velkém dělala koalice to, co císař Karel IV. dělal v malém, když stavěl "Hladovou zed", aby opatřil lidem zaměstnání. Ve věcech finančních držela se toho, že člověk má být pánem peněz, ne peníze pánem člověka. A kontrolovala měnu tak, aby bylo dost kapitálu pro výrobu. Zahájila politiku "dobročinného státu", položila podušku pod ty nejbezpečnější. Země přestala horečně dýchat, zotavovala se a zotavila se.

Poněvadž Rooseveltova koalice jednou se osvědčila, slova ta mají přitažlivou sílu. Je-li však toho heslo analyticky rozebráno, téměř nic z něho nezbyvá pro dnešní potřebu. Společnost od dob Rooseveltových hluboce se proměnila. Krise let třicátých byla hospodářská a byla zmožena hospodářskými opatřeními. Krise nynější je převahou psychologická a bude zmožena — jak?

Dejme příklad. Žijeme v inflaci, která od inflací předešlých liší se tím — že jí nepředcházela válka se svou tísní a se svými finančními požadavky, nýbrž mír a blahobyt. Popud k dnešní inflaci vyšel z arabského olejového bojkotu, je to nad moc každé domácí koalice. Ale důležité je, jak tento cizí popud je přijímán, zda jako výzva k ostrážitosti nebo jako jeden z popudů k hospodářské politice. Svobodný svět většího čísel. Svobodný svět teprve se chystá k rozumovému uspořádání toho, co mu daly vynalézavost, mír a blahobyt. Zatím rozpočty podniků jsou iracionálně ohrožovány požadavky rozpínavých skupin. Odborové organizace už dovedly dělnickou třídu k životní úrovni střední třídy, ale vydávají preklamace, jakoby, jako kdysi, ještě zastupovaly hlad, a napínají rozpočty podniků přes tu mez, za níž nezbyvá než nic.

To vše je nesnadná otázka dobrovolné disciplíny dospělých lidí. Některé pozorovatelé dospěli k užitečnému úsudku: "Inflace charakterizuje všechny společnosti v nichž vláda ztrácí svoji autoritu". Ale není k hanbě demokracie, jestliže trpělivě hledá souhlas a neuchyluje se s lehkou myslí k teroru, jak se děje ve východní části světa.

Ruděme sledovat americkou volební kampaň, tento kotel, v němž se vaří všechny současné problémy lidstva.

TVOŘIT A ŽITI TVOŘENÍM

LORD BYRON

Kdo v tomto světě zármutku a bolů
Je starý činy a ne věkem —
A komu láska, sláva, ambice
A smutek nemohou již ranit srdce,
Ten pochopí proč lidské myšlenky
Přecházejí v útulek jeskyní osamělých,
Jež naplňují vířinami ducha, fantomy citu,
Které je honí jako přízraky — a bez ohledu na věk.

Tvořit a žiti tvořením,
Prožívat žitím intenzitu žiti
V idejích, představách —
A růstí, růstí jich sdílením!
Co jsem? Sám — nic,
Leč ty, má duše s ním jdu světem —
Ty jsi. Neviditelná leč vidoucí,
Záře již záření se odráží v mém duchu.

Dlouho, ah příliš dlouho jsem myslil divoce.
Musím to omezit. Můj mozek unášen
Horkými víry snů a fantasii
Mne nenaučil krotiti své srdce.
Tak v jaru mého žiti otráveny byly jeho zdroje.
Je pozdě. Jsem jiným — leč zůstala mi síla
Snášeti to co nepomijí časem
A neproklínat osud trpkým hlasem.

ANTONÍN ČEKOTA

Pomník špionce

V dubnu tomu bylo sto let, co se narodila Margarethe Gertruida Zella, jak se v občanském životě jmenovala Mata Hari. A její rodná obec, holandské městečko Leeuwarden, se po delších úvahách rozhodlo ji k této příležitosti před jejím rodným domem odhalit pomník, kde je slavná tanečnice vysočána skoro v životní velikosti. Pro ty, kdo už nepamatují: Mata Hari pracovala za první světové války pro německou výzvědnou službu, dosáhla — jak uznali i ti, proti nimž pracovala — významných úspěchů, v roce 1917 ji ve Francii chytili a popravili.

To byl také důvod, proč se holandský radní rozmysleli — zda se do památní akce mají vůbec pustit. S překvapením pak zjistili, že obyvatelstvo vše přijalo s pochopením a oslavilo odhalení pomníku proslulé krajanky početnými lahvešmi šampaňského a blesknou hudbou.

A tohle zjištění je asi na věci nejzajímavější. Špióni se nikde na světě netěší nějaké zvláštní oblibě u prostého lidu. Ještě tak v kině; ale tam jde spíš o lchtání nervů, o krkolomnosti a chladnou krev, tedy o situace, které se objevují i v jiných než

výzvědných okolnostech. Nebo v knihách pamětí; ale to už zase musí jít o postavu věru obsažnou, a těch mnoho není. Ale odhalovat pomníky?! — A přece se dá říci, že tu Holanďané projevíli smělého ducha a hlavně — smysl pro volné, pružné myšlení. Dodatečně tak, z jednoho hlediska, přispěli k definitivnímu naplnění loňského světového Roku ženy: potvrdili, že výzvědačky mají své místo v příslušném kolektivu, neboť mohou zskutku nasadit do boje zbraně, které jsou například Jamesům Bondům nedostupné. Z jiného hlediska pak naznačila oslava nizozemské jubileantky i jinou, možná celosvětovou tendenci zrušit jednotvárnou tradici, podle níž se vztyčují pomníky pouze panovníkům, vojevůdcům či jiným boreům těla i ducha. Což by snad mohlo být i hodně následování.

V Los Angeles

existuje sňatková a současně rozvodová kancelář, která nabízí nyní další druh služeb. Novomanželé mohou hned po uzavření sňatku složit v této kanceláři peníze potřebné ke krytí výloh případného rozvodu.

FRANK HOLECEK'S

Czechoslovak Praha Restaurant and Bar

1358 FIRST AVENUE, CORNER 73rd STREET - NEW YORK

Nejmodernější zařízení a všim pohodlím vybavená restaurace. • Nejmodernější československá kuchyně včetně všech pražských specialit: pečená husa a kachna, vepřová pečeně, svíčková a zajíc na smetaně a celá řada dalších specialit. • Importovaný plzeňský prazdroj na čepu. Zvláštní místnost pro soukromé spol. u příležitosti svateb, pohřbů atd. Bar otevřen od 11 dop. do 4 ráno. Restaurace otevřena od 12 dop. do 11 hod. noční každý den. "Special Luncheons" 12 Noon — 4 P.M. Monday to Saturday. • O rezervaci volejte; YU 8-3505 — RH 4-9787

AT ŽIJE POKROK

Podle zprávy amerického tisku dala tokijská firma Shibaura Electric do prodeje jakýsi domácí mikroprocesor, datovou minibanku, která se dá používat v každé rodině, v každé domácnosti. Tento mikroprocesor může kontrolovat teplotu, funkce kuchyňské zařízení, funkci topných těles, poplašný systém, ale může vás také upozornit — vás upozornit na důležitá rodinná data, na výroční den svatby, narozeniny dětí — lehyně, babičky atd.

Stress, zátěž, soubor neobvyklých podnětů, kterým se organismus v daném čase nemůže přizpůsobit aneb je jím zatížen, je — podle známého stressologa profesora Hanse Selye z Montrealu — leccos. Především se musí rozlišovat stress pozitivní a stress negativní. Pro některé typy lidí je nebezpečné prožít mnoho stressů i málo stressů. Ka-

nadský stressolog rozděluje lidi na t. zv. závodní koně a na t. zv. želvy. Závodní koně, to jsou ti lidé, kteří mohou onemocnět z nicnedělání a želvy, to jsou zase typy lidí, kteří si toho na sebe berou moc. Každý si musí stanovit sám, ke kterému typu patří a pak si musí najít střední cestu, protože bez stressů se ndá žít ergo stressy se nedají z lidského života odstranit. Kanadský stressolog řekl, že dlouhé polibky a příjemná překvapení patří do kategorie pozitivních stressů. Příjemné zážitky přináší proto obvykle pozitivní zpracování stressových situací a oživení organismu, kdežto osklivé zážitky mohou vést přes negativní stressy k vážným nemocem.

PODPORUJTE

ČESKOU

NÁRODNÍ

ŠKOLU

OKÉNKO DO ANGLIE

Na vnitropolitické frontě v Británii je klid hlavně proto, že v opozičních stranách jsou sváry. Zatímco ministerský předseda James Callaghan upevňuje svou kontrolu nad labouristickou vládou, konservativci se přou o stranický program, který musí být teprve vypracován, a liberálové se hašteří o to, kdo má být novým vůdcem strany.

Spory uvnitř konservativní strany jsou tím překvapivější, že pronikají stále více na veřejnost. Stoupající tlak z vlastních řad přiměl vůdkyni této strany Margaretu Thatcherovou, aby vydala prohlášení o svém programu. Jako první konservativce vystoupil už před dvěma týdny s kritikou člen Dolní sněmovny Peter Walker, bývalý ministr a věrný stoupenec někdejšího ministerského předsedy Edwarda Heatha, který se po říjnové konferenci konservativní strany pokusil převzít otěže vedení do vlastních rukou. Walker soudí, že v době, kdy labouristická vláda dosahuje určité hospodářské stability tím, že v jednáních s odbory uplatňuje metodu hole a cukříku, zakládá pravicové křídlo konservativní strany svůj program jen na metodě hole. Koncem minulého týdne našel Walker spojence v ještě vlivnějším členu bývalé Heathovy vlády, Lordu Carrovi. Carr nezaměřil svou kritiku na Thatcherovou — ale na pravé křídlo, které ji obklopuje, a řekl, že její výrok na říjnové konferenci, že toryové nenávidí nezaměstnanost, nebyl zakotven v konkrétním programu. Debata v konservativní straně však přesahuje rámec problémů dne. Na pravém křídle hlavní hospodářští poradci Thatcherové, Sir Geoffrey Howe a Sir Keith Joseph, odmítají státní zásahy do mzdové politiky a soudí, že trh má fungovat volně. Na levém křídle pokládají někteří konservativci veřejný sektor v hospodářství smíšeného typu za nezbytný. Thatcherová ve svém nedávném projevu ukázala, že si uvědomuje klady obou těchto hledisek, když prohlásila, že veřejný sektor musí být vskutku významný, ale že se nesmí rozrůst tak, aby ohrozil soukromé podnikání. Jeden projev vůdkyně ovšem ještě nepředstavuje

Mezinárodní přehled

program strany, ale právě toho je nyní zapotřebí. Pokud jde o britské liberály, ti 12. června rozhodnou, jak zvolit vůdce strany, který vystřídá úřadujícího předsedu Jo Grimonda. Názory na způsob volby se různí, ale není pochyby, že bude upuštěno od starého systému, v němž předsedu strany volili jen členové parlamentu. O funkci se ucházejí čtyři kandidáti. Nového předsedu čeká nezáviděníhodný úkol vyspravit silně pošramocenou prestiž liberální strany. Co se týče možnosti vypsaní předčasných voleb, nic na ně neukazuje, i když labouristická strana bude asi v pokušení, až svaz britských odborů podpoří počátkem příštího měsíce její program. Ministerský předseda Callaghan nečiní ukvapená rozhodnutí; na jedné nedávné odborářské konferenci řekl, že prvního cíle vlády, to je stlačit inflaci pod deset procent, bude dosaženo koncem příštího roku a že dalším úkolem bude snížit nezaměstnanost. Opozice patrně namítne, že ani tohle není jasný program. Rozdíl je však v tom, že vládnoucí labouristická strana je s to aplikovat své koncepty na reality měnící se situace a podle toho je přizpůsobovat.

VÝVOZ Z ČSSR DO NSR STOUPÁ

Společnost Deutsche Chemapol se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem se připravuje na zintenzívnění československo-západoněmecké obchodní výměny v chemickém odvětví. Tato společnost, jejíž generální zastoupení má teď ve Frankfurtu nové provozní místnosti, zastupuje československý chemický průmysl jako celek. V nedávných dnech za přítomnosti jednoho z náměstků československého ministra zahraničního obchodu tu byly podepsány dohody o objemu budoucích dodávek se zástupci tak velkých podniků jako BASF, Bayer a Hoechst. Dohody, uzavřené na léta 1976-80 — předpokládají i dlouhodobou spolupráci. Dovozy chemických produktů z Československa do Německé spolkové republiky v posledních letech stoupl; v roce 1962 ho

bylo za 21 milionů marek, loni za 193 milionů a předpokládá se, že letos bude překročena částka 200 milionů marek. Československo doveze loni v chemickém odvětví ze Spolkové republiky — jak píše Frankfurter Allgemeine Zeitung — za 462 milionů marek.

DIALOG ZÁPAD—VÝCHOD

Bonnský ministr zahraničí Genscher odpověděl na obsáhlé sovětské vládní prohlášení, které tvrdilo, že "určité kruhy" v západním Německu překrucují zahraničně politické cíle Sovětského svazu a že se pokoušejí podkopat všechno dobré, čeho se v sovětsko-západoněmeckých stycích dosáhlo od podpisu smlouvy o normalizaci styků z roku 1970. Ministr Genscher odmítl sovětské prohlášení jako nesprávné a špatně motivované. Označil je za neúspěšný pokus rozdělít stoupence a odpůrce détente, ale zároveň uvítal ty pasáže moskevského prohlášení, které potvrzují rozhodnutí SSSR pokračovat v politice détente vůči Spolkové republice. Genscher dodal, že i západní Německo bude v této politice pokračovat v rámci Severoatlantického společenství. Závěrem projevil naději, že Moskva správně zhodnotí životní důležitost Berlína v německé politice. Podle západoněmeckého ministra zahraničí spočívají podmínky konstruktivního dialogu o uvolňování napětí v rozhodnutí atlantických spojenců chránit zájem Západu při ochotě pokračovat v diskusích s Východem.

ZÁP. NĚMECKO KONTAKTUJE SVĚT

Západoněmecký kancléř Schmidt odletěl na návštěvu do Turecka a Saúdské Arábie. Cílem jeho rozhovorů v Ankaře a Riádu bylo podle prohlášení tiskového mluvčího bonnské vlády Böllinga — prohloubení vzájemných hospodářských styků. Schmidtova cesta zároveň podtrhuje zájem Bonnu o oblast, která se přibližuje Evropskému společenství a Německé spolkové republice.

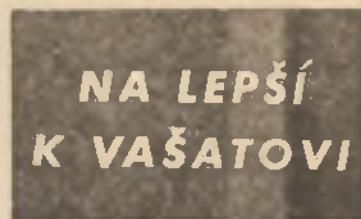
V Ankaře jednal s prezidentem Kootürkem, ministerským předsedou Demirelem a vůdcem parlamentní opozice Ecevitem. V těchto všech rozhovorech stály v popředí hospodářská témata — otázky západoněmeckých investic a problémy s tureckými dělníky, kteří se po mnohdy dlouhých letech práce v Německé spolkové republice museli v posledních dvou letech vrátit v důsledku všeobecné hospodářské recese, domů a kteří těžko v Turecku hledají práci. Německá spolková republika je ochotná přispět finanční pomocí a chce povzbuzovat západoněmecké firmy, aby v Turecku stavěly průmyslové závody. Od turecké strany se očekává, že bonnské iniciativě v tomto ohledu vyjde vstříc a že zjednoduší dosavadní byrokratické předpisy, které investování cizího kapitálu stěžovaly. Kancléř Schmidt také hovořil o politických problémech, zájímajících obě strany. Mluvčí bonnské vlády však už předem oznámil, že Německá spolková republika nechce a nemůže vystupovat jako prostředník v kyprském sporu mezi Tureckem a Řeckem.

V saúdském hlavním městě Riádu se kancléř Schmidt setkal s králem Chalidem, korunním princem Fahdem a ministrem ropného průmyslu Jamáním. V Riádu se také jednalo o společných projektech; o západoněmeckých investicích do saúdského hospodářství a o saúdském přání po západoněmecké vyspělé technologii. Na pořad jednání se dostal i takvaný dialog Severu s Jihem, neboli vztahy bohatších průmyslových států a chudšími zeměmi, dodávajícími nezbytné suroviny.

SOVĚTSKO-NORSKÉ ROZHOVORY NEBO PROBLÉMY?

V Moskvě byly zahájeny norsk-sovětské rozhovory o složité otázce práv rybolovu v Barentsově moři. Jednání si vyžádá asi dvou týdnů. Norsko, jemuž velice záleží na zachování mořského bohatství, navrhne státní jurisdikci nad rybolovem v pásmu širokém 370 kilometrů. Norsko hodlá následovat jině země a jednostranně vyhlásí uvedené pásmo, nedohodně-li se s ním konference Spojených národů o mořském právu v New Yorku. Ta byla odročena 7. května s tím, že návrh zákona o moři bude teprve projednán. Sovětský svaz, který má největší rybářské loďstvo na světě, nechce uznat jednostranně vyhlášená práva rybolovu, ale žádá mezinárodně-právní rozhodnutí. Nicméně — přesto však podepsal s Kanadou dohodu, v které uznal její svrchovanost nad Barentsovým

metrovým pásmem. Z norských kruhů v Moskvě se proslechlo, že sovětská vláda bude patrně ochotna urovnat otázku rybolovu v Barentsově moři. Zmíněné kruhy však neočekávají, že by už nynější rozhovory vedly ke konečné dohodě, protože s vytýčením hranic takového pásma jsou spojeny spletité problémy. Norsko a Sověty se nemohou dohodnout o právech v kontinentálním šelfu, pod kterým jsou obrovská naleziště různých nerostů a zejména ropy. Norsko žádá, aby tato práva byla založe-



na na dělicí čáře, běžící na sever napříč kontinentálním šelfem. I když rozhovory o rybolovu jsou formálně nezávislé na jednáních o právech na mořské dno, budou obě tyto otázky v připravované dohodě pravděpodobně spojeny. Norsko jedná o 370ti-kilometrovém pásmu s několika jinými zeměmi a očekává se, že brzy předloží Francii, východnímu Německu, Polsku a Švédsku návrhy na příslušné dohody.

REŽIMNÍ ČTIVO

Česká kniha ztráví ve výrobně průměrně jeden, ba i dva roky. Sborník "25. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu" v nákladu 300 tisíc výtisků se dostal na knižní trh za dva měsíce. "Zpráva o činnosti strany", přednesená Husákem 12. dubna, se dostala v brožurkové formě na knižní trh za necelý měsíc. Dvě knížky o Pavlu Minaříkovi byly vyrobeny rovněž v rekordním čase nemnoha týdnů. Je hodné pozor, do jaké rubriky byl v časopise "Nové knihy" zařazen spisek "Návrat rozvědčíka". Uvedli ho v sloupci "Krásná literatura". Ne tedy mezi tak zvanou politiku, osvětu — ani marxismus-leninismus, ani do propagandy nebo do literatury faktu, nýbrž mezi krásnou literaturu, to znamená mezi romány, básně, krátce mezi fantazie a fikce.

Režim by si měl vlastně pochvalovat, že se dnešní domácí česká literatura nepřekládá do západních jazyků a že se filmy vyrobené v Praze promítají na západě jen zcela výjimečně. Francouzští nebo italské komunisty by se poděkovali za filmy, v nichž se propaguje a oslavuje třídní boj, v nichž se idealizuje práce tajné i veřejné bezpečnosti a pohraničnicků. Západní turisté, chystající se do Prahy, by si po shlédnutí těchto filmů svou cestu ještě důkladně rozmysleli. Možná, že by to dokonce mělo vliv na bilanci zahraničního obchodu.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe jest připravena poskytnouti vám nejvýhodnější druhy životních pojištění plně zabezpečujících vaši ochranu. — Rovněž nabízíme pojišťky poskytující pravidelný starobní důchod jakož i pojišťky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

RUDOLPH PEŠEK, 145 87 Seventh Ave., Whitestone, L.I. N.Y. 11357 — tel. (212) 767-9746
GEORGE POSPISHIL, 24 West End Ave., Westwood, N. J. 07675 — tel. (201) 664-6511

ANEBO PŘIMO:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"PIONEER OF FRATERNAL LIFE INSURANCE"

CSA PLAZA, 2701 S. HARLEM AVENUE, BERWYN, IL 60402

Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

Co se děje v Číně?

Z Maovy Číny docházejí v posledních dnech protichůdné zprávy o situaci v zemi. Francouzská agentura AFP například hlásila, že dva účastníci demonstrací, které minulý měsíc proběhly v souvislosti s pádem úřadujícího předsedy vlády Tenga, byli popraveni. Mluvčí čínské vlády tuto zprávu popřel, podobně jako zvěsti o tom, že se dramaticky zhoršil tělesný stav Mao tse-tunga. V Pekingu se dokonce vynořily pověsti o tom, že umírá, nebo že je mrtev. To označil mluvčí vlády za naprostý nesmysl. Mluvčí se však vyhnul jiné otázce, zda v Pekingu probíhá, nebo se chystá schůzka, či porada vedoucích představitelů komunistické strany.

V posledních čtyřech týdnech přinesl stranický deník Žen-Min-ž-Pao řadu fotografií Mao tse-tunga, poslední ze setkání se singapúřským mi-

nistickým předsedou Lee Kuanem-jüem. Mao na nich nevypadá zdrav. Někteří pozorovatelé upozorňují na skutečnost, že Mao při vítání singapúřského představitele seděl — podobně jako při rozhovoru s novozélandským ministerským předsedou Muldoonem. Obě setkání byla také kratší než obvykle — trvala pouze čtvrt hodiny.

A tak se otázka, co se děje v Číně a obavy, zda se tam zovu neschyluje k nové kulturní revoluci, spíše pohybuje kolem Maovy osobnosti. Je předseda zdrav? Má ještě vliv na čínskou vnitřní politiku? A popřípadě, kdo má dnes rozhodující slovo při vytváření této politiky?

Deník New York Times si povšiml jistě ne nezávažné změny přímo v Maově blízkosti. Tři ženy — osobní překladatelka Tang Wen-šeng, náměstkyně ministra zahraničí Wang Hai-jung, o níž se

říkává, že je jeho neteří a manželka ministra zahraničí Čiao Kuan-huy — se přestaly vyskytovat v jeho okolí. Mao dostal nového tlumočníka: padesátiletého Či Čao-ču, který vyrostl v New Yorku a studoval na Harvardské universitě. Byla zde ve hře intrika, závist nad jejich postavením?

Zákulisní boj mezi takzvanými pragmatiky a přívrženci zemřelého ministerského předsedy Čou En-laje a jeho přechodného nástupce Tenga na jedné straně a mladými fanatiky, kteří udělali kariéru za kulturní revoluce před deseti lety, jde dál. Radikální levice kritizuje zejména rostoucí orientaci na Západ a prohlubování odchodu s vyspělými kapitalistickými zeměmi. Komentář stranického deníku Žen-Min-ž-Pao hovořil v této souvislosti o renegátech ve straně a hrstce třídních nepřátel, kteří se nechtějí smířit se svou porážkou. Napadl také takzvané politické představitele buržoázie ve straně a v armádě.

Za zmínku jistě stojí krátká exkurse do nedávné čínské historie. Švýcarský deník Neue Zürcher Zeitung se rozepsal o problému výměny stráží v Pekingu — údajosti, která je snad svým dosahem a rozměrem větší, než krize po Stalinově smrti v roce 1953. Mao měl v posledních deseti letech celkem pět nástupců, tři z nich: Liu Šao-čchi, Lin Piao a Teng byli označeni za zrádce. Čou En-laj zemřel letos přirozenou smrtí.

Je otázkou, zda nový čínský premiér Hao Kuo-feng, úřadující teprve několik týdnů, bude moci udržet obtížné dědictví. Čili: je všechno připraveno tak, aby byl zajištěn hladký přechod, až Mao odejde? Oficiální propaganda, jako už často předtím, na to odpovídá stereotypně: situace je vynikající. Ale tím se míní, že se podařilo odhalit revisionistické spiknutí a odstranit Tenga. Sotva to znamená onen pořádek, kterého by bylo zapotřebí v blízké se kritické fázi.

Kamenná něha

Motto: Darujte květiny, darujte něhu. (Nápis v květinářství)

Bydlela daleko od Karlových Var a dostala k narozeninám zkamenělou růži. Počáteční údiv vystřídala otázka: "Jak se to vlastně . . .?"

Putování za růží

začíná v prodejně karlovarských suvenýrů. "Ano, prodáme jich hodně, hlavně cizincům. Ale o výrobě vám toho moc neřeknu. Zeptejte se v dílně. Je v Drahovicích."

Pila ne řezání vřídlovce, hrubá a jemná bruska, plstěný kotouč, to je celý výrobní inventář dílny. Po kamenných růžích ani památky. Na stolech se kupí vřídlovec, rozřezaný na různé destičky, krychličky, kvádříčky a kloví, jak se ta všelijaká geometrická tělesa nazývají.

Zručné ruce brusiče dokončují podstavec pro oblíbený "Jelení skok". Není to jednoduché. Na správném řezu prý velmi záleží. Aragonit — jak se karlovarský vřídlovec odborně nazývá — se nejprve musí podrobně prohlédnout, záleží na každém kazu i svérázné kresbě, která se musí respektovat, protože určuje další zpracování. Každý kus je pro to originální, nenapodobitelný. Vřídlovci se musí dát možnost, aby jeho předností vynikly. K tomu, aby z mrtvého kamene vznikl kouzelný dárek, je třeba hodně lásky a citu.

Nofrete A Echnaton,

manželský pár, který panoval před 3.300 léty v říši na Nilu je opět mohutně "in". V berlínském "Haus der Kunst", v bývalé královské maštali naproti Charlottenburskému zámku, kam se přestěhovala putovní výstava staroegyptského umění, přišli na nápad: prodávají tam kromě ostatních suvenýrů i trička se jmény a podobiznami faraónských manželů, ve všech velikostech.

Obyčejná žárovka

a lidská fantazie stačí například k výrobě popelníků: vyřazené žárovky se ponoří do vířidelní vody. Po vytvoření centimetrového nánosu kamene se žárovka rozřízne, sklo se vysype — a krásný nenapodobitelný popelník je na světě. Jdou na dračku, protože karlovarský vřídlovec, s originálním zabarvením, je jediný svého druhu na světě. Podobný materiál mají pouze v Yellowstone parku v USA. "Proto je o naše výrobky takový zájem," směje se ředitel firmy.

V těsné blízkosti utajenou silou řvoucího Vřídla je malý obdelníkový poklop. "Prosím, můžeme vstoupit!", nabízí mistr pramenů — což je oficiální název jeho funkce — a otevírá zmíněný poklop. Pára, horko, pára. Vchod do šedesátistupňové podzemní sauny láká, mistr pramenů mizí okamžitě v oblacích páry. Odněkud zhloubí je slyšet jeho sebejistý hlas: "Podám vám ruku, skočte!"

Je v mě malá dušička. Žebřík se třese řáděním Vřídla, své boty nevidím. Spodní část nohou mě totiž zmizela v páře, tam, kde spoutaný živel hlučí, řve a burácí, tam, kam mám skočit . . . Nemohu se zbavit dojmu, že Vřídlo právě v onom okamžiku zcela zešílelo, aragonitová deska, na které město stojí, praskla, Vítkova hora začala opět chrlit lávu — nebo alespoň tak nějak podobně.

Musím však za každou cenu zachovat formát, za reportáž to stojí. Skáči — a zcela prosaicky evachtnu do louže vířidelní vody. Ani do bot jsem si nenabral. Pokud pára dovolí, zřím vůkol stojany, nad kterými se vířidelní voda rovnoměrně rozprašuje. Na stojanech je zavěšeno mnoho růží. Růží z voskovaného papíru, částečně už pokamenělých . . .

JIRÍ ČEJKA

Říjnový kroužek

Někdy je dobré nahlédnout do vlastní kuchyně cizíma očima. Kniha Roberta Littella "The October Circle" není žádným vrcholem slovesného a stylistického umění, je v ní však napětí, ovzduší komunistického režimu, odlesk sovětské okupace Československa, prostě — všechno. Doslovně všechno. Po přečtení máme dojem požití celkem osvěžujícího kokteilu.

Do dvouset stránek odehrávajících se v Bulharsku několik týdnů před a po sovětské okupaci Československa se autorovi povedlo vměstnat stalinské i nacistické lágry, partyzánské hnutí, tlachou demonstraci, cenzuru, udavačství, zatýkání, kult osobnosti, inscenovaný proces s rozsudkem za protisovětské vtipy, ilegální přechod hranic — sexuální intimnosti i slangovou hantýrku. Pravda, autor trošku kulhá v zeměpisu: obyvatelé Banské Bystrice a Bratislavy nazývá Čechy (co na to bratři Slováci?), avšak jeho sympatie s pražským jarem jsou zcela zjevné, i když jeden z jeho hrdinů předešel Jana Palacha o celé ho půl roku (což můžou Češi cítit jako křivdu nebo docela jako urážku národního hrdiny). Autorovi se povedl jeden pěkný přírůbek: nazývá Dubčeka "plastickým chirurgem, který chce naoperovat socialismu lidskou tvář".

Ale teď trochu k věci, abychom koktejl neposuzovali kokteilem. "Říjnový kroužek" je skupina přátel, starých komunistů, kteří kdysi stáli u kolébky strany a nyní se diví, co jim z toho bačete vyrostlo. Sympatizují s Dubčekem, kritizují vlastní stranu, ale nepřestávají být přesvědčenými komunisty. Okupace Československa je pro ně šok, který zvláště těžce dolehne na Lva Mendělejeva, zvaného Praporečník, starého partyzána a národního hrdinu, jehož fotografie jsou ve všech učebnicích. Jeho syn je zmrzačen při účasti v okupaci. Lev se rozhodne sebevraždou pro-

testovat proti okupaci. Jeho čin je zamlčen, překroucen, přátelům není povoleno důstojně pochovat jeho tělo, jeho fotografie jsou odstraněny ze všech veřejných místností a učebnic. Zpráva o jeho činu se do tisku nedostane. Jeho přátelé jsou postupně zatčeni. Jednomu z nich se podaří uprchnout za hranice. Při žádosti o politický azyl jsou na něm vymáhány antikomunistické výroky. Nechce však zradit své přesvědčení a raději dá přednost násilnému vrácení do vlasti. Zbývá jen položit autorovi otázku: kde je jeho přesvědčení?

V knize je ještě jeden zdařilý přírůbek: člověk je přirovnáván k cibuli, jejíž vrstvy — přesvědčení se postupně odlupují a mění.

Autor projevuje sympatie ke komunistickému přesvědčení a skryté antipatie k americkým vztahům mezi zeměmi. Jeho Američané oslavují sovětskou intervenci šampaňským.

Tak trochu mi to připomíná knihy československých autorů padesátých let.

L. OBRUSNÍKOVÁ

Mňáčkovy satiry

Mnichovské nakladatelství LIST vydalo v němčině svazek satirických próz slovenského spisovatele Ladislava Mňacka, který žije v Rakousku. Skoro třistastránková kniha přináší osm povídek, které se z různých stran vyprávějí s často složitými životními okolnostmi v moderním světě.

V. VÝROČNÍ TRAMPSKÝ POTLACH

se bude konat 24. července 1976

na Highwood River, Alberta, Kanada.

ZVOU SE VŠICHNI DOBRÍ TREMPOVÉ A KAMARÁDI OD OHNÍČKŮ

NENECHME ZAJÍT TO, CO NÁM DÁVALO TOLIK ŠTĚSTÍ A LEGRACE! TAK SE NA TO HOŠI TENTOKRÁT DOBRĚ PŘIPRAVTE A TĚŠÍME SE NA SHLEDANOU V PŘEKRÁSNÝCH ROCKY MOUNTAINS, KANADA. • VŠICHNI ZÁJEMCI PIŠTE NA JEDNU Z UVEDENÝCH ADRES PRO DALŠÍ PODROBNÉ INFORMACE!

Ne 'turisté' a ne 'masnáci'!

OTAKAR PŠENIČKA, 551 Queen Alexandra Way, S. E. Calgary, Alta, Canada, Ph: (403) 271-8619 • JOSEF DVOŘÁK, Babb, Montana 59411, USA, Ph: (406) 732-5175.

SPORT



• V předposledním kole nejvyšší fotbalové soutěže byly sehrány tyto zápasy: Bohemians-Teplice 0:0, Slavia-Jablonec 7:1, Ostrava-Zlín 1:0, Zbrojovka-Slovan 1:1, VSS-Dukla 0:2, Trenčín-Lok. Košice 0:0, Trnava-Třinec 2:1, Inter-Plzeň 1:1. Tabulku vede zatím bezpečně s 38 body Slavia, následovaná Baníkem Ostrava s 35 body a Sn Bratislava s 34 body.

• Zápasy 28. kola II. fotbalové ligy: Sparta-Vlašim 2:1, Frýdek-Místek-Nitra 2:1, Banská Bystrica-Přibram 2:1, Bardejov-Liberec 2:0, Kladno-Baník Privredza 4:1, Martin-Kysuc N. Mesto 3:0, Prešov-Pováž. Bystrica 3:0, Zemplín Michalovce-Ostrava 2:1. V čele tabulky jsou: B. Bystrica 35 b., Frýdek-Místek 35 b., Sparta 34 b.

• V rámci oslav 75. výročí založení FC Offenbacher Kickers bylo sehráno utkání mezi jedenáctkou starých evropských internacionálů a tradičním týmem domácích. Po výbojně hře zvítězili "Staroevropané" 3:1 brankami Jiřího Stefaniho, Puskase a Bobby Charltona. Kromě těchto es ukázali svoje dosud nezapomenuté fotbalové umění "Gik" Čajkovski, Uwe Seeler, Rudi Randenkovič a Josef Masopust, který sám dokázal zastavovat útoky, FC OK. Utkání nepřineslo jen nostalgický zážitek, byl to fotbalový musical!

• V rámci trojutkání NSR-SSSR-Bulharsko zaběhly ženy NSR báječný čas ve štafetu 4 x 100 m za 42,58 v. a zůstaly jen o 18/100 v. za "světákem" žen z NDR.

• Čs. hokejoví reprezentanti, kteří ukončí aktivní činnost a prokázali v minulosti "politickou" vyspělost, budou oměněni UV ČSTV pamětními hokejkami — bronzovou za odehrání 50-100 mezinárodních zápasů, stříbrnou 101-150 utkání, zlatou 151-200 utkání a rubínovou 201 a více mezinárodních střetnutí.

• Karel Gut a dr. Jano Starší byli potvrzeni Svazem ledního hokeje při UV ČSTV ve funkci trenérů reprezentačního mužstva i pro novou sezónu 1976-77.

• Hokejovému oddílu Slovan Bratislava, který se v I. lize 1975-76 v soutěži slušnosti umístil na posledním místě, bude v příští sezóně omezen zahraniční styk.

• Fotbalisté Dukly Praha vyhráli v Praze na Julisce i bez reprezentantů nad účastníkem OH v Montrealu Ghanou bez námahy 3:0.

• Earl Bell z Jonesboro (Arkansas) vytvořil nový světový rekord ve skoku o tyči výkonem 5,67 m. Několik hodin před tím skočili Poláci Kosakiewicz a Slosarski shodně 5,62 m a vytvořili nový evropský rekord.

• Koulařka Marianne Adamová z vých. Berlína hodila výkonem 21,67 m nový světový rekord.

• Niki Lauda vyhrál Velkou cenu Monaca a s 51 body vede v soutěži o MS před Regazzonim 15 a Depaillerem 14.

• SSSR se stal v košíkové žen mistrem Evropy bez ztráty bodu. — Československé ženy se umístily na druhém místě, když prohrály jen se SSSR. Na třetím místě skončily překvapivě Bulharky.

• 24. 5. vystoupilo dvoučlenné čs. horolezecké družstvo na čtvrtý nejvyšší himalájský vrchol Makalu (8.475 m) a "splnilo tak svůj závazek na počest XV. sjezdu KSČ".

• Každoroční "Mezinárodní cenu Pierra de Coubertina" za fair-play obdržel v Paříži vedle amerického zápasníka Victora Niederhofferera a býv. olymp. vítěze v desetiboji Američana Boba Mathiase také Emil Zátopek. Cena se uděluje

Je to snadné, stát se pilotem?

Stát se pilotem patří dodnes k vysněným povoláním mladých lidí všude ve světě. V těchto dnech oslavila své dvacetiletí škola dopravních pilotů západoněmecké letecké společnosti "LUFTHANSA" — a při té příležitosti jsme se o přípravě na tohle povolání, jak se praktikuje v Německé spolkové republice, dověděli ledačos zajímavého. Tak především, pilotní škola Lufthansy je školou soukromou, stejně jako sám tento podnik je vlastně akciovou společností. Škola sídlí v západoněmeckém městě Brémy, v bývalých kasárnách na pokraji brémského letiště a během už zmíněných dvaceti let se o přijetí na ni ucházelo 110.000 mladých lidí, kteří toužili po tom, stát se piloty. 11.000 z nich bylo vybráno a podrobilo se zkouškám způsobilosti — jen 1500 jich však bylo skutečně přijato. Téměř astronomická je suma, které je zapotřebí k vyškolení jednoho pilota: plných 200.000 západoněmeckých marek. Z toho má každý žák z vlastní kapsy zaplatit čtyřicet tisíc, tedy částku také poměrně značnou. Znamená to, že jsou místa budoucích západoněmeckých

pilotů rezervována jen pro dítky z tak zvaných lepších rodin? Nikoli, i v tomhle případě se v Německé spolkové republice, která si velice zakládá na tom, že je sociálním státem, uplatňuje požadavek stejných šancí pro všechny. Takže ať je žadatel syn generálního ředitele, drobného zemědělce nebo pomocného dělníka, tenhle vlastní podíl na vyškolení nemusí nikdo zaplatit rovnou, ale splácí ho malými měsíčními splátkami, které jsou mu strhávány z gáže, až od toho okamžiku, kdy dostane — po absolvování školy — svůj první plat buď od Lufthansy nebo od její sesterské společnosti Condor. Splácení je rozvrženo na 6 let a každý absolvent si s ním snadno poradí, vezme-li v úvahu, že platy (včetně různých příplatků) obnášejí měsíčně od 3740ti marek pro 1. důstojníka čili kopilota k 12.882 markám, které dostává kapitán-pilot nejvyšší platové skupiny. Ovšem, než se absolvent pilotní školy stane letovým kapitánem, uplyne obvykle plných deset let, a předpokládá se, že v budoucnosti vzhledem k nasazování stále větších a složitějších typů letadel, bude muset sedět na místě kopilota možná i dvě desetiletí, než si bude smět přesednout na vytouženou levou "kapitánskou" stranu pilotní kabiny. Ale to všechno bude záležet na vývoji letecké dopravy ve světě vůbec — a v Německé spolkové republice zvlášť.

Dodejme ještě, že ve významné hesla "stejná šance pro každého" má každý žák pilotní školy bezplatné ubytování v idyllicky položeném sídle "Leuchtenberg" u Brém, že se zadarmo i stravuje a během studií že dostává měsíčně 200 marek kapesného. O správném a pečlivém výběru uchazečů do školy západoněmecké Lufthansy

svědčí, že z 1500 mladých lidí na školu přijatých, jich jen 6% studia nedokončilo; světový průměr obnáší v tomto případě plných 25%. Dvacet let pilotní školy — to znamená i 480.000 naléтанých hodin a jeden milion třista tisíc startů — tedy i nemálo hluku. Pochopitelně, že si na něj obyvatelé, žijící nedaleko brémského letiště, často stěžovali. Ale nejen to, také ne právě nejideálnější počasí přimělo už v roce 1967 Lufthansu, aby letecký výcvik přeložila částečně do San Diega v Kalifornii. Dnes kolem 90% letových hodin nalétají žáci školy ve Phoenixu v Arizoně. Konkrétně to vypadá tak, že každý nový ročník se školí nejdříve teoreticky 4 měsíce v Brémách; vedle nauky o letadlech, elektrotechnice, meteorologii, navigaci patří k těmto předmětům přibližně už asi rok i dost bizarní, ale nicméně potřebný předmět "jak se chovat při únosu letadla". Tuto část studia uzavírá trénink v letovém simulátoru. Druhé stadium studia se skládá z letů nad arizonskými pouštěmi, solnými jezery a horstvy, které se prokládají další teorií. Každý žák nalétá v těchto deseti zahraničních měsících nejméně 270 hodin. Třetí stadium jsou opět Brémy. Zde se žáci seznamují s evropským leteckým prostorem a získávají potřebné úřední oprávnění k letu. Než se z nich stanou kopiloti, musí pak každý z nich strávit ve funkci druhého důstojníka ještě osm týdnů na pravidelných leteckých linkách. Lufthansa zatím ještě nelétá s letadly nadzvukových rychlostí. Ale i s těmi se pro budoucnost počítá, a tedy i se školením nadzvukových pilotů. A ještě snad dodejme, že v rámci pomoci rozvojovým zemím je dnes na škole i šestnáct budoucích pilotů z Malavi a čtyři z Jemenu.

Telegraficky ze světa

Navíc k všeobecnému bojování se v Libanonu střetávají pro — a protisyrští příslušníci Palestinských ozbrojených sil. • Arabská liga svolala narychlo do Káhiry schůzku zahraničních ministrů svých členských zemí k projednání kritické situace v Libanonu. • Jako "absurdní" odmítla na půdě OSN Indie žádost Mezinárodní ligy pro lidská práva, aby situace v Indii byla prozkoumána vzhledem k rostoucímu útlaku a počtu politických vězňů. • Pořadatelé britského leteckého salonu v Londýně nedovolili Izraeli vystavit jeden z jejich bojových letounů, prý pod přímým tlakem Saudské Arábie. • Za své návštěvy v Bolívii ministr zahraničí USA Henry Kissinger diskutoval s prezidentem Hugo Banzerem také o otázce nutnosti striktně zasáhnout v otázce přísunu kokainu z Bolívie do USA. • Vietnamská vláda (Hanoj) znovu prohlásila, že žádní další zajatci US v zemi nejsou. Odmítla také diskutovat možnost pátrání po 2550 nezvěstných Američanech, dokud od US vlády nedostane příslib úhrady válečných škod. • V Baku byla zahájena seriová výroba prvních sovětských přístrojů na chlazení vzduchu pro domácnosti. To věrně postavilo Japonsko. • Konstantin F. Katušev, tajemník UV KSSS přijel náhle do Bělehradu, aby tu konferoval s prezidentem Titom o problému dva roky trvající přípravy, ale nekonání konference evropských komunistických stran. Tito má asi fungovat jako prostředník v otázkách kompromisů. • V řeckých Salonikách našli antropologové kostru mladého muže starou 400.000 let. Jde patrně o nejstarší lidskou kostru v Evropě. • V Londýně byl podepsán protokol první společné sovětsko-britské pracovní rady na téma První pomoci a traumatologie. V Moskvě je na oficiální návštěvě portugalský ministr zahraničních věcí Melo Annunes. • Na mezinárodním obchodním veletrhu v Barceloně budou poprvé vystavovat také sovětské podniky. • Chile má v současné době asi 130.000 politických vězňů, z toho nejméně dva tisíce je nezvěstných. • Mexiko uzavřelo Kalifornský záliv a vyhlásilo dvěstěmilové pásmo, to jest 200 mil od mexického pobřeží nesmí lovit ryby cizí plavidla. •

buď za mimořádný fair-play čin v průběhu roku nebo za dlouholetou sportovní činnost. Naše poznámka: Cena má být oslavou sportovního kamarádství a nesobecké pomoci, ovšem "politicky mnohoobrobní". Zároveň v poděkování postavil všechno na hlavu, slovy: "Jsem šťasten, že tato vzácná trofej byla udělena reprezentantu odchovanému komunistickou stranou Československa a socialistickou tělovýchovou..."

• Stolní tenisté pražské Sparty se znovu stali mistry a budou reprezentovat Československo v PMEZ. Z ligy sestupují Malacky, Chomutov, Vlašim a VŠ Praha, postup si vybojovaly Pelhřimov, Kladno, VŽKG a Lokomotiva Bratislava.

• Prvoligová kopaná není právě nejlázevnější podívanou pro čs. fotbalového fanouška. Svědčí o tom kromě jiného i návštěvnost, která se pohybuje v průměru 4.000 na jeden zápas, takže se nikdo nemůže divit, že čs. ligové kluby zejí v červených číslech. — A tak se funkcionáři snaží o napravení "hráček" reputace svého klubu. Tak např. Slovan Bratislava pořídil o zápase s VSS Košice videorekordovací záznam, ten pak "kosmeticky" upravil sestřihem a dokonce montáží a předvedl novinářům fotbalový horor, jak hráči VSS Košice "surově rozkopali" Slovan. Jak vidno i oslavovaná sjednocená tělovýchova má své "machry".

• Při automobilové nehodě v Moskvě utrpěl hokejista Valerij Charlanov (28) zlomeniny v obou kotnících. Je více než pravděpodobné, že si na zářijovém "Kanadském poháru 76" nezahraje. A alibista Kulagin bude mít zase o jednu výmluvu více, když se jeho svěřenci opět neprosadili.

• MS v pozemní hokeji žen vyhrály ženy NSR, když ve finále porazily Argentinu 2:0.

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

V těchto dnech se dožívá 88-ti let jedna z našich nejstarších čtenářek, paní Hermína Machová. Do dalších let jí přejeme hodně zdraví a klidu.

Redakce AL

DĚKUJEME

bývalým čtenářům New Yorkského Deníka, že se v tak hojném počtu přihlásili za odběratele sesterských Amerických Listů, a znovu je co nejsrdečněji vítáme do rostoucí rodiny čtenářů AL.

Redakce

ČAPKOVI "ROBOTI" VE WINDSORU, ONTARIO

Československo-kanadský kulturní klub ve Windsoru, Ontario, uvede slavné drama Karla Čapka "R. U. R." ve dnech 10.—13. a 17.—19. června v 8. hodin večer v anglickém překladu v divadle "Paterson Playhouse" (St. Clair College — Patterson Campus), 151 Elliot St., E., Windsor.

Režisérem představení je Dr. Jiří Martínek (původně z Divadla poesie Viola v Praze), který hru adaptoval, omladil a zmodernizoval pro použití VTR aj. technických překvapení. Herci jsou Kanadčané z několika windsorských divadel; v hlavní roli Heleny vystoupí hvězda Windsor Light Opera Association, paní Barbada Hockey.

NAŠE SOKOLOVNA

Frank Havlík

12. července 1896 byl v České čtvrti velký svátek, byl položen základní kámen pro sokolovnu na 71. ulici, New Yorkské Listy vyšly v červeném slavnostním orámování a účast a nadšení členstva i celé krajské obce byla ohromná. Ve všech českých střediscích po Americe už dávno měli svoje sokolovny, jenom newyorští postrádali svůj vlastní domov. Původně měla mít sokolovna čtyři poschodí s několika sály, ale bylo rozhodnuto na plánu jako ji vidíme dnes. Také z úsporných důvodů. Však i tak těch \$52.818, které stavba měla stát, byl na tehdejší dobu veliký obnos. Do New Yorku přicházeli tenkrát většinou drobní lidé, cigáři z okolí Kutné Hory — knoflíkáři od Žirovnice a lidé z chudých pošumavských vesnic. Týdenní výdělky byly osm až dvanáct dolarů. Jací to byli skvělí lidé — kolik sokolského nadšení — kolik vlastenectví — kolik obětavosti a odhodlání k tak odvažnému podniku! Budovali jenom na dobrovolné kázni a důvěře v sebe. Už 20. listopadu téhož roku byla Sokolovna otevřena a zase táž slavnostní nálada a nadšení jak členstva tak příznivců. Byl to nejslavnější den v dějinách jednoty. Jsou dojemné staré zápisy o sbírkách ve prospěch stavby vlastní sokolovny. První dar byl složen sokolem Josefem Bryndou 17. července 1893 v obnose jednoho dolaru. Další bylo spolupůsobení sester sokolek, členkyň dívek a paní. Byl zvolen 25-ti členný "společitelský výbor", který měl na starosti veškeré příspěvky a dary ve prospěch stavby složené, spravovat. Už roku 1896 uspořádaly bazar a výstavy ženských prací. Za čistý výnos 500 dolarů zařídily vkusné jeviště. Budiž nám zadostiučiněním, že máme dosud v jednotě takové činovnice a upřímné družky, které už tenkrát byly oddány věci sokolské. To vše nám má být příkladem, všechna ta dobrovolná práce, všechno to namáhání a obětování se pro zdar sokolské a národní věci. Zmínky zasluhuje připomenutí, že tělocvičný sbor dívek a paní v New Yorku byl prvním českým spolkem, který zapůjčil na sokolovnu 500 dolarů bez úroků a které pak byly ponechány ve prospěch sokolovny. Později pak zapůjčily celé své jmění ku stavbě. Dále najdeme v záznamech kupříkladu sbírku jakéhosi pikniku, \$14.35, který byl odvrácen na stavbu. Dávno už kryje zelený dím věrné sokolské srdce umělce-truhláře, který udělal překrásnou a dnes velmi cennou knihovnu v zasedací sí-

ni plnou ročníků "Zlaté Prahy" a podobných českých knih ze začátku století — i stříbrný štítek na ni pořídit s vyrytým popisem, že: "Tuto skříň zpracoval a T.J. Sokolu v New Yorku věnoval Bohumil Souček, A.D. 1898". Toto byla vrcholná doba slávy a obětavé činnosti sokolské a národní. Tak sokolskými dějinami jdou jména: starosta Vokál, bratři Modr, Gregor, Andrej Hroch, Elián, Pavlík, Lear a jiní a jiní. Je tu i Josef A. Knedlhans, který udělal první prapor s modrým klinem, který byl vyvěšen na hotelu Plaza na 59. ulici a 5. Avenue, když Tomáš G. Masaryk roku 1918 se vracel už jako první prezident do osvobozeného Československa. Žel Bohu, s těmi starými, vedenými láskou k vlasti a ku šlechtění těla i ducha, kteří položili základy k tělocvičné jednotě v New Yorku odešlo i mnoho nadšení k sokolské a národní práci.

Přicházejí sem v posledních letech mladí lidé, musí jich být v okolí i New Yorku hodně. Vidíme je při různých příležitostech, pěkní mladí chlapi i děvčata, ale ku sokolské věci se málo hlásí — snad je to už komunistická výchova a fakt, že nebyli od časného mládí vystaveni sokolskému a národnímu vlivu jako jsme byli my vzdor rakouským školám. Není tu onoho idealismu a odporu k jakémukoli násilí — nepamatují už první republiku a nemají jasnou představu, co bylo tenkrát 28. října 1918 dosaženo. My když jsme přijeli do Ameriky před 55 lety, kdy právě vyšel první zákon o omezení emigrace hlavně po první světové válce, z ožebračené a rozvrácené Evropy — říkalo se — a tento pesimismus zdál se být oprávněný — že za 50 let nebude českého národního života vůbec. Ale podívejme se kolem sebe — je tu Čechů a Slováků přehojně. Jen vzít na vědomí, co znamená síla a početnost, co by se dalo dokázat svornou prací, dobrou vůlí a láskou k věci. Tady vidíme pravdu Tyršova proctví, že "jestli zahyneme, bude to naší vinou". Ale my zahynout nechceme a nezahyneme. Však je k naší cti a dobru, že to nejkrásnější, co dali Čechoslováci kromě pilných rukou Americe — je sokolství — a svým způsobem života a láskou ku svobodě a demokracii se řadí k nejlepším složkám amerického národa.

Když prezident Kennedy vyhlásil svůj Physical Fitness Program, Češi a Slováci jej prováděli v Americe už přes 100 let. Vraťme se k naší sokolovně. Rádi vzpomínáme

na dobu slávy, plné činnosti sokolské — šibřinky, bazary, nespočetnou řadu divadel — tady mluvil Tomáš G. Masaryk, organizován odboj v první i druhé světové válce.

Ze sokolovny odcházeli dobrovolníci legionáři na francouzské bojiště, vidíme na obou stranách jeviště pláky se jmény těch, kteří se nikdy nevrátili a je jich hodně. Mluvil z toho jeviště i Jan Masaryk. Vojta Beneš, Slovák Dr. Blaho už v roce 1912, nabádal k jednotě Čechů a Slováků, a vůbec celý kulturní život krajské obce se točil kolem sokolského domova na 71. ulici. Před šesti lety už 80-ti letá Blanche Jurka jistě ze sentimentálních příčin chtěla ukončit svoji hereckou kariéru právě v této naší sokolovně, kde hrála asi 16-tiletá své první divadlo. Pro tuto příležitost bylo třeba sokolovnu opravit a vymalovat, byla v té době v žalostném stavu.

Věnoval jsem hodně dobrovolné práce s bratrem Korecem, který skoro sám po mém odjezdu do Československa věnoval celé své prázdniny, aby opravy dokončil. V následujícím roce nám sokolovna vyhořela. Začali jsme znovu jako ti naši, když jím před 100 lety vyhořelo nově postavené Národní divadlo v Praze. A zase to byl br. Korec, který si, takřka jako, "vysoukal rukávy" a kromě toho vedl i obchodní věci kvůli úspoře manažera a tak se skromnými prostředky a nedostatečným pojištěním se nám podařilo dát naší sokolovně nově šaty. Také krajská obec značně pomohla dary na opravu — jenom v Praze žijící bratr Jos. Rydl štědře přispěl značným obnosem — jako dělal po řadu let.

Bohužel, opravy dodnes nejsou hotové. Dokončení sálu a vedlejších místností si vzal na starost nynější starosta jednoty. Získal dovedného krajana p. Suchánka, který, jak můžeme všichni vidět, provedl krásnou řemeslnickou práci za rozumnou cenu a i na dluh. Je třeba dokončit opravy — hlavně zevnější stranu, "front" a opatřit nový vkusný sokolský štít na místě odstraněného portika. Průběh natřít světlou barvou, nový železný plot kolem vchodu a několik velkých květináčů (planters). Toto je poslední výzva, volám Vás všechny, kteří máte věrné české a slovenské srdce a štědrý rukou: Pomozte nám dokončit opravy naší sokolovny. Však i malé dary v úhrnném součtu znamenají mnoho. Příspěvky prosím posílejte na fond SOS na adresu sestry Lily Příbylové, 65-42 48th Ave., Woodside, NY 11377, která snad

mi odpustí tuto nežádoucí funkci a přijme můj nejvěkší dík a úctu stejně jako sestra Marie Lierová za jejich více než půl století obětavé práce ve prospěch Tělocvičné jednoty newyorské. Těším se, že budu moci vbrzku oznámit a poděkovat všem, kdož pomohou dát do slušného stavu naší sokolovnu k radosti všech: "Čecha a

Slováka jméno kdo nosí". A chtěl bych ukončit posestváním — telegramem, který poslala Česká Obec Sokolská z Prahy 20. listopadu 1896, kdy byla otevřena sokolovna za slavnostní nálady, radosti a nadšení všech Čechů, kteří tenkrát v New Yorku žili: "Necht' v tělocvičné vaší sídli svorný duch a láska bratrská stále".

VZPOMÍNÁME BÁSNÍKA M. J. ŠLAISE

Před několika týdny zemřel na Chodsku archivář, fotograf a šumavský básník, Matěj J. Šlais. Dožil se požehnaného věku 79 let. M. J. Šlais, narozený v Dobříkovicích u Kdyně, byl jedním z předních kulturních pracovníků na Domažlicku. Jeho básnické sbírky "Kytice vzpomínek", "Z rodného kraje" a "Domov a kraj" s grafickou úpravou známého a zaslužilého umělce Al. Moravce a akademického malíře Jar. Hlavsy, byly hojícím jitrcelem pro trpící chodské duše během druhé světové války. Jeho bohatý archiv dokumentů a fotografií zabrazuje hlavně Kdyněsko za posledních padesát let. O kulturním dění na Chodsku psal do různých novin a časopisů a připojil se tak ke známé spisovatelské dvojici — Haně a Jar. Štěpánkovým. (Jar. Štěpánek byl vykonavatelem poslední vůle J. Š. Baara.) V roce 1969 M. J. Šlais podepsal diplom, který byly zaslány dvěma exulantům žijícím v Clevelandu, za jejich literární činnost ve prospěch Chodska.

Na smutečním parte je otištěn úryvek z jeho básně "Odkaz":

*Až žití mé v poslední chvíli stane
a zem rodná ztíší každý bol,
ať mír bez konce do věčnosti vane
nad řetězem rodných hor.*

M. J. Šlais byl zpopelněn v Plzni, kam se s ním přijeli rozloučit četní přátelé z Chodska. Smuteční průvod Kdyněských vedl neochvějný vlastenec a účastník pražské revoluce v roce 1945, Antonín Máz. Dr. Jiří Šlejmar napsal: "Odešlo s ním zase kus staré Kdyně . . ." Bohužel odešlo. Ale nedešly s ním výsledky jeho práce, jeho kytické poezie, jeho doklady k ikonografii našeho Chodska.

I my v cizině skláníme v úctě svoje hlavy nad básnickým dílem a v duchu k jeho urně pokládáme fialky od Korábu a od Čerchova.

Přeměk Kocián

TECHNIKA VE SVĚTĚ . . .

V americko — švýcarské spolupráci vznikly náramkové hodinky - digitálky značky Beltime. Hodinky mají 17 funkcí. Ukazují správný čas, hodiny a minuty, vteřiny — den, datum, rok, můžete si na nich časovat i desetinu vteřiny atd. Zmáčknutím knoflíku můžete při tom sledovat i jiné potřebné údaje. Při tom není jejich cena ni-

jak závratná. Stojí 298 Sfr. Kapesní počítače jsou už v Japonsku překonané . . . Posledním výkřikem jsou — náramkové počítače. Mají podobu i velikost náramkových hodinek. Obsluhujete je dotykem jehly nebo nehtu — to podle toho, jakou značku si vyberete. Dělí, sčítají, násobí, zkrátka dovedou toho tolik, kolik kapesní počítače.

Moskevský Bolšoj Těatř

oslavil 26. 5. 1976 dvousté výročí svého založení. Oslavy byly velkolepé, vzpomínalo se, že v sále divadla řečnil "k lidu" Lenin, že zde byl 30. 12. 1922 proklamován Vsesvazový kongres sovětů, že stálý repertoár divadla čítá 30 oper a 20 baletů, že ensemble BT hostuje občas v kongresovém paláci v Kremlu, protože se tam vejde 6000 diváků, kdežto v hledišti divadla je místo "jen" pro 2150, že neexistují finanční potíže, že k ensemble patří 75 operních sólistů, 250 členů baletu, 270 muzikantů, 160 sborových zpěváků, že repertoár je výsoco konzervativní, tedy plně v linii strany, která tento vývěsní štít ruské kultury ráda prezentuje jako "sovětský".

Vodní dílo

Josefův Důl v Jizerských horách, jehož stavba byla nedávno zahájena, bude zdrojem pitné vody pro Jablonec nad Nisou a dalších 39 obcí. Voda bude přiváděna štolou a dílo má být dokončeno do konce roku 1981. Hlavní hráz bude 44 metrů vysoká a 360 m dlouhá. Zatopená plocha bude 145 ha a obsah nádrže 23,250 mil. krychlových metrů. Přehrady zde jsou budovány proto, že tu je z celé republiky nejvíce srážek.

J T I P Y

Britský sedlák obhlíží škody, které napáchala na polích nedávná vichřice. U lesa vidí muže divoce se zmitajícího ve zmetí provazů a látek.

"To jste seskočil padákem za takové vichřice?" diví se sedlák.

"Co vás nemá," rozčiluje se muž, "s tímhle stanem jsem tábořil pět kilometrů odtud!"

AMERIKO, AMERIKO . . .

JAK AMERIKA POMÁHÁ SVĚTU

V minulých dnech to bylo 30 let, kdy ve francouzském přístavu Le Havre zakotvila první loď s nákladem balíků americko-kanadské pomocné organizace CARE. Byly to první dárkové zásilky obyvatel Severní Ameriky Evropanům, postiženým následky Druhé světové války. Tato soukromá akce určená původně jen na území starého kontinentu, během svého 30ti-letého trvání rozšířila pole své působnosti na celý svět a její pomocné zásilky jsou dnes rozepisovány do tří-

ceti osmi zemí Afriky, Asie, Latinské Ameriky a zemí oblasti Středního východu.

Slovo CARE samo o sobě znamená starost a péči, ale je to i zkratka organizace "Cooperative for American Relief everywhere" — česky volně přeloženo Amerického podpůrného sdružení na pomoc celému světu. Je to soukromá organizace, sdružující 26 různých náboženských, dělnických a jiných pomocných spolků, které rozdávají nejen potraviny, oblečení a léky, ale i odbornou literaturu, nářadí a všemožný materiál, potřebný pro výstavbu té které země. Jak se mnozí z vás snad pamatují, měla organizace CARE po válce svou kancelář i v Praze.

Podle slov předsedy této spo-

lečnosti pana Franka L. Goffa, rozeslala CARE za posledních třicet let více než 100 milionů balíků do celého světa v celkové hodnotě jedné miliardy 900 milionů amerických dolarů. Náklady, spojené s nákupem zboží — jsou hrazeny z dobrovolných sbírek amerických a kanadských občanů a spolků; vláda Spojených států přispívá prostřednictvím akce Potraviny pro mír zemědělskými výrobky; organizaci a dopravu zásilek platí pak země, kterým je pomocná akce určena.

Při příležitosti 30. výročí poděkoval ředitel společnosti CARE za pochopení a pomoc všem, kteří kdy na tuto akci přispěli a vyslovil odhodlání v tomto programu v přímé pomoci člověka člověku pokračovat i nadále všude tam, kde je pomoci třeba.

KDO CHCE ZNÁT "SONNENFELDTOVU DOKTRINU"

Zahraničně politický výbor americké poslanecké sněmovny projednával v dubnu otázku tzv. Sonnenfeldtovy doktriny, pokud jde o americkou politiku ve střední a východní Evropě. Výpověď H. Sonnenfeldta, osobního poradce ministra Kissingera a různé články, uveřejněné v této souvislosti vydal nyní zmíněný výbor ve formě brožury. Tu lze objednat za 88 centů na adrese: Superintendent of Documents, US Government Printing Office, Washington, D.C. 20402, USA. Brožura, která jistě bude zájmat naše profesory politických věd a jiné zájemce o americkou zahraniční politiku, má tento název: United States National Security Policy Vis-a-Vis Eastern Europe (The "Sonnenfeldt Doctrine").

Ložiska nafty v Izraeli?

V uplynulých týdnech proběhlo izraelským tiskem několik vzájemně si odporujících zpráv o nálezech nafty v blízkosti přístavního města Ašdotu, ležícího přibližně 70 km na jih od Tel Avivu. Poté, co se hladina senzací a nepodložených spekulací uklidnila, uspořádal generální ředitel izraelské naftové společnosti Rafael Goldi tiskovou konferenci v Tel Avivu, aby uvedl věci na pravou míru. Potvrdil, že při posledním průzkumném vrtu byly skutečně vytaženy z hloubky 2.600 metrů vzorky velmi bohaté na naftu, jaké se vy-

skytují v blízkosti naftových ložisk. Pozdější laboratorní zkoušky ukázaly, že se jedná o ropu velmi kvalitní. Tyto zprávy způsobily velký rozruch na telavivské burse; ceny akcí naftových společností se dvojnásobily ze dne na den a poptávka nadále stoupá. Vládní poradce pro záležitosti energetiky, dr. Zvi Dienstein označil tuto reakci za přehnanou a předčasnou. Stopy ropy byly již několikrát objeveny v oblastech Negevské pouště a v okolí Mrtvého moře, později se však ukázalo, že jde o ekonomicky bezvýznamné množství. Je sice pravda, že výsledky pokusných vrtů v Ašdotu jsou povzbudivější než podobné nálezy v minulosti, není však dosud vůbec zřejmé, jak rozsáhlá jsou tato ložiska a jakým způsobem může být ropa těžena. Podle názoru geologických odborníků je zapotřebí ještě nejméně dalších pěti vrtů, aby bylo možné odhadnout, zdali jde o významný nález z komerčního hlediska.

VĚDA A VYNÁLEZY

S jakými potížemi musí země východního bloku zápasit při svých technologických nedostatecích na poli vysoce integrovaných obvodů se projevilo v poslední době na případu Maďarska, které se pokusilo vyrábět vlastní kapesní elektronické počítače, aby se osamostatnilo od dovozu zahraničních přístrojů, které se jen s obtížemi, převážně celními, dostávají do země. Příslušné státní dovozní orgány v Maďarsku doufaly, že našly v americké společnosti "Bowmar Corporation" vhodného partnera, který by dodával integrované obvody pro kapesní počítače. První dodávky se musely z obchodně-politických důvodů vést přes kanadskou filiálku společnosti Bowmar.

Z KALENDÁŘE KRAJANSKÝCH AKCÍ A PROGRAMŮ:

Pravidelné schůzky — přátelská popovídání pro krajany ze Stuttgartu a okolí v rest. Flurwirt, Flurstr. 9 (blízko Kurhaus), Stuttgart-Bad Cannstatt. Nejbližší data: 20. dubna, 18. května a 15. června.

• **Středa 9. června od 20 hod.**, Švýcarsko-Curych v sále Freizeitanlage Wipkingen, Amperstr. 4: Koncert Jiřího Kozelky na violoncello a Hanspetera Seippe na klavír. Na programu J. Bodin de Boismortier, Claude Debussy a Karel Stamice. Pořádá Čs. beseda Sv. Čech.

• **Sobota 12. června NSR-Wiesenstein (poblíže Geislingen)**. Již tradiční automobilová rallye "Žizeň". Informace: J. Toman, Čs. kult. spolek, Syrlinstr. 20, D-7900 Ulm/Donau, tel. 0731/64 687.

• **Neděle 13. června**, Švýcarsko-Curych: Celodenní výlet v oblasti Greifensee i pro starší a rodiny s dětmi. Pořádá Čs. beseda Sv. Čech. Inf. Zpravodaj, CH-8875 Obstalden, GL.

• **Sobota 12. června**, NRS-předměstí Kolína n. Rýnem-Refrath (přímé spojení tramvají č. 1 z Kolína) — Letní taneční večer na terase hotelu Klosterhöfchen, Olpener Str., silnice B 55, směr Bensberg. Možnost ubytování na místě. Pořádá spolek Bohemia, vstupné DM 10, — (studenti sleva). Od 20 hod. Inf. na tel. 02204/6 15 12.

• **Sobota 12.-sobota 19. června**, Itálie-Rím: Pout' do svaté země za vedení Otce Josefa Krejčíka. Inf.: Velehrad, Via Concordia, I-00183 Roma.

• **Neděle 13. června**, Königstein u Frankfurtu/M.: Celodenní duchovní obnova, od 9 do 17 hod. Inf.: Velehrad, Frankfurt (adr. nahoře).

• **Úterý 15. června**, NSR-Stuttgart-Cannstadt, rest. Flurwirt, Flurstr. 9. Členská schůze Sdružení čs. krajanů ve Stuttgartu.

• **Sobota 19. června**, Francie-Ronchamp od 11 hod.: Mariánská pout' s návštěvou vojenského hřbitova v Cernay. Přihlášky: P. Ant. Bernáček, D-7712 Blumberg-Fützen.

• **Sobota a neděle 19. a 20. června 1976**, NSR-Oberursel u Frankfurtu/M. Výstava českých malířů (Kristofori, Liška, Křížan) a prodejní výstava knih. V hotelu Panorama. Pořádá Galerie Krause ze Švýcar.

• **Úterý 6. července**, německo-švýcarská hranice, NSR-Konstanz od 17 hodin: Tradiční pout' k Husovu-Jeronymovu kamenu do Kostnice, kde promluví prof. dr. Jan Milíč z univerzity v Basileji. Pořádá Čs. beseda Sv. Čech. Zařazeno do programu IV. sletu Čs. Sokolstva v zahraničí.

Informace o dětských táborech:

Evropská rada českého a slovenského exilového skautingu, Postbus 2480, NL-Utrecht, Nederland.

Tábor v domě Opus bonum: Alemannenstr. 33, D-7716 Geisingen — Gutmandigen 2.

Česká škola v Norsku: pí A. Kvapilová, Holandsgate 1, N-Oslo. Tábor v Dolomitech: Velehrad, I-39030 St. Martin in Gries (BZ), Itálie. Letní skautské tábory: Verband d. tschechoslowakischen Pfadfinder, Postfach 295, CH-8021 Zürich.

• **Čtvrtek 22. 8. — Pondělí 26. 8.**, Itálie-Brixen: Symposium Křesťanské akademie na thema: Moderní theologické proudy a problémy i jejich odraz v praktickém životě křesťana. Inf.: Academia Christiana, Via Concordia 1, I-00183 Roma.

Data pro zapamatování:

• **Pátek 2. července — pondělí 5. 7. 1976**: Švýcarsko-Curych. IV. slet Československého Sokolstva v zahraničí. Inf.: Sokol Zürich Postfach, CH-8125 Zollikerberg.

• **Neděle 10. července po celý den**, jih Německa — Ellwangen: Krajaňská národní pout' ku sv. Metoději. Informace u duchovních služeb včetně zajištění ubytování.

• **Evropský poradní kruh vůdců čs. exilového skautingu** pořádá skautské tábory od 11. do 31.7, od 1. do 21.8 1976 v Německu, od 3. do 24.7. v Rakousku, od 17 do 31.7. ve Švýcarsku. Veškeré informace: Exil. skauting, Postbus 2480, NL-Utrecht, Nederland. Počet nováčků omezen!

• **Pátek 9.-11. července 1976**, NSR-Königstein (u Frankfurtu). 5. Naardenská setkání 1976 a celocílový kongres J. A. Komenského. Inf.: Naardenský výbor, 22, Ladbroke Sq. London, W. II. England.

• **Možnost rekreace v Německu u švýcarských hranic**, ve Schwarzwald. Budova církevní organizace Opus bonum, místo pro 15-20 osob s možností vaření, les, zdravé podnebí, vhodné pro revma a nemoci krevního oběhu.

Přihlášky: P. A. Bernáček, farář, D-7712 Blumberg-Fützen, tel. 07702/21566

• **13. až 15. srpna**, USA-Washington: VII. sjezd SVU na thema: Přínos Čechů a Slováků Spojeným státům a Kanadě. Inf.: SVU, P.O. Box 1614, Long Island City, N. Y. 11101, U.S.A.

• **Sobota 11.-neděle 12. září**, Rakousko-Mariazell: Pout'. Přihlášky: p. Alfons Novotný, Hörnesgasse 4/14, A-1030 Wien.

• **Pondělí 13. 9. — neděle 19. září 1976**, NSR-Hünfeld u Fuldy. Akademický týden. Setkání krajanů při přednáškách a zábavě z celé Evropy. Inf.: Velehrad, Allerheiligenstr. 52, D-6000 Frankfurt/M. 1. Informace o dětských táborech, podzimních prázdninách mladých: P. Josef Šimčík, Feldstr. 109, CH-8004 Zürich.

• **Schůzky v Norimberku** každý čtvrtek na Velehradu, Zufuhrstr. 8, tel. 0911/26684. (V únoru byl na programu starý český film: C. k. polní maršálek, Masopustní veselice aj.).

3 Nations Wine and Dinner House



V KALIFORNII

Stará tradice dobrého jídla a pití, české hudby a zábavy pokračuje již třetí rok za vedení populárního, bývalého hospodského z "České hospůdky" v San Franciscu. — Každou neděli a sobotu je u něho dostaveníčko krajanů. — 50 mil severně od San Franciscu "highway 101" v historickém údolí Jacka Londona. V Glen Ellen, 3 míle za Agua-Caliente, kam se chodíte koupat. Jidelna pro 100 osob, česká muzika, bar, vinárna, kulečník, vše pro vaše pohodlí a zábavu. Na jídelníčku vídeňský řízek, escargos — canneloni — seafood — steaks — prime rib, knedlíky, aj. Víno, pivo, česká muzika a harmonikář na čepu. Přijímáme záznamy na party do 50 osob.

13756 ARNOLD DR. GLEN ELLEN
LUNCH 11-2 — DINNER 5-9 PM
SATURDAY & SUNDAY 11 AM — 9 PM
FOR RESERVATION CALL 996-9979

Never on Monday

Srdečně Vás zve JIŘÍ SIEBERT

Na zdar!

Kapesní elektronické počítače vyrobené v Maďarsku byly příliš drahé a byly z větší části prodány do Československa. Nakonec se Bowmar hospodářsky zhroutil a maďarské dovozní orgány mu-

sely odepsat ztrátu asi půl milionu dolarů. Vyhledky na to, že by se v nedaleké budoucnosti mohly začít vyrábět spotřebiteli tak požadované levné počítače, jsou velmi pochmurné.